

Rok 1916.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Oczęść CXXXII. — Wydana i rozesłana dnia 2. września 1916.

Treść: № 281. Rozporządzenie cesarskie, dotyczące zmiany niektórych przepisów o należnościach stemplowych i bezpośrednich.

281.

Rozporządzenie cesarskie z dnia 28. sierpnia 1916,

dotyczące zmiany niektórych przepisów o należnościach stemplowych i bezpośrednich.

Na mocy § 14. ustawy zasadniczej z dnia 21. grudnia 1867. Dz. u. p. Nr. 141, zarządzam, co następuje:

A. Należności skalowe.

Postanowienia ogólne.

§ 1.

(1) W miejsce zmienionej przepisem § 1. ustawy z dnia 8. marca 1876, Dz. u. p. Nr. 26, skali I., następnie w miejsce ustanowionej w § 2. rozporządzenia cesarskiego z dnia 8. lipca 1858, Dz. u. p. Nr. 102, i w ustępie 8., lit. b, rozporządzenia cesarskiego z dnia 17. maja 1859, Dz. u. p. Nr. 89, skali II. i zaprowadzonej § 3. ustawy z dnia 13. grudnia 1862, Dz. u. p. Nr. 89, skali III. mają wejść następujące skale I., II. i III.:

Skala I.

Podstawa obliczenia		Kwota należności	
		K	h
	Do 100 K . . .	—	10
Ponad 100	do 150 " . . .	—	20
"	150 " 300 " . . .	—	40
"	300 " 600 " . . .	—	80
"	600 " 900 " . . .	1	20
"	900 " 1.200 " . . .	1	60
"	1.200 " 1.500 " . . .	2	—
"	1.500 " 1.800 " . . .	2	40
"	1.800 " 2.400 " . . .	3	20
"	2.400 " 3.000 " . . .	4	—
"	3.000 " 4.500 " . . .	6	—
"	4.500 " 6.000 " . . .	8	—

Jeżeli podstawa obliczenia przenosi 6000K, należy od każdych 3000 K uiszczać należność o 4 K wyższą, przyczem resztę mniejszą niż 3000 K należy przyjąć za pełną.

Skala II.

Podstawa obliczenia			Kwota należyci	
			K	h
	Do	40 K . . .	—	20
Ponad	do	80 „ . . .	—	40
„	„	120 „ . . .	—	60
„	„	200 „ . . .	1	—
„	„	400 „ . . .	2	—
„	„	600 „ . . .	3	—
„	„	800 „ . . .	4	—
„	„	1.600 „ . . .	8	—
„	„	2.400 „ . . .	12	—
„	„	3.200 „ . . .	16	—
„	„	4.000 „ . . .	20	—
„	„	4.800 „ . . .	24	—

Jeżeli podstawa obliczenia przenosi 4800 K, należy od każdych 1600 K uiszczać należyci o 8 K wyższą, przyczem resztę mniejszą niż 1600 K należy przyjąć za pełną.

Skala III.

Podstawa obliczenia			Kwota należyci	
			K	h
	Do	20 K . . .	—	20
Ponad	do	40 „ . . .	—	40
„	„	60 „ . . .	—	60
„	„	100 „ . . .	1	—
„	„	200 „ . . .	2	—
„	„	300 „ . . .	3	—
„	„	400 „ . . .	4	—
„	„	800 „ . . .	8	—
„	„	1.200 „ . . .	12	—
„	„	1.600 „ . . .	16	—
„	„	2.000 „ . . .	20	—
„	„	2.400 „ . . .	24	—

Jeżeli podstawa obliczenia przenosi 2400 K, należy od każdych 800 K uiszczać należyci o 8 K wyższą, przyczem resztę mniejszą niż 800 K należy przyjąć za pełną.

przewidzianemu w cesarskiem rozporządzeniu z dnia 17. maja 1859. Dz. u. p. Nr. 89.

Należyci od emisji akcyj.

§ 2.

Postanowienia pozycyi taryfy 55, B, l. 2, lit. a i b, ustawy z dnia 13. grudnia 1862, Dz. u. p. Nr. 89, zmienia się w ten sposób, że unormowane tam należyci skalowe uiszczać należy zawsze podług skali III.; to obowiązuje także wówczas, gdy towarzystwo akcyjne lub towarzystwo komandytowe na akcje założonem zostało na przeciąg czasu nie dłuższy niż dziesięć lat, dalej, gdy akcje opiewają na nazwisko. Postanowienie artykułu IV., lit. a, ustawy z dnia 10. lipca 1865, Dz. u. p. Nr. 55, znosi się.

Należyci stemplowe od kuponów.

§ 3.

Postanowienia § 1, nie mają zastosowania do kuponów tych zapisów długu, co do których obowiązek do opłaty należyci zaistniał przed początkiem mocy obowiązującej tego cesarskiego rozporządzenia; od tych kuponów należy i nadal uiszczać należyci, przewidzianą w pozycyach taryfy 11., l. 2, lit. d, i 36., l. 2, ustawy z dnia 13. grudnia 1862, Dz. u. p. Nr. 89, w miarę dotychczasowych przepisów ustawowych, chociaż termin zapadłości kuponów przypada dopiero po wejściu tego rozporządzenia cesarskiego w moc obowiązującą.

Należyci od umów o dostawy wojskowe.

§ 4.

(1) Zarządzenia rozporządzenia cesarskiego z dnia 23. sierpnia 1915, Dz. u. p. Nr. 271, o należyciach od zawartych z władzami siły zbrojnej umów o dostawę, budowę i od innych umów o wykonanie roboty pozostają ze zmianami, wynikającymi z § 1., nietknięte.

(2) Do należyci od zawartych przed wejściem postanowień § 1. w moc obowiązującą w czasie od dnia 1. sierpnia 1914 umów o dostawę, budowę i innych umów o wykonanie roboty określonego w ustępie 1. rodzaju stosują się postanowienia § 1. w ten sposób, że sumy zarobku, wypłacone lub na dobro zapisane po wejściu tych postanowień w moc obowiązującą, podlegają należyciom od umów i od poświadczeń odbioru w podwyższonym wymiarze, ustalonym w § 1.

(2) Ustanowione w ustępie 1. należyci skalowe nie podlegają nadzwyczajnemu dodatkowi,

B. Należytości procentowe.**Należytości od odpłatnych przeniesień nieruchomości.****§ 5.**

Obok ustanowionych w dotychczasowych przepisach należytości od przeniesienia rzeczy nieruchomych przez odpłatne czynności prawne między żyjącymi pobiera się nadzwyczajny dodatek państwowy w wymiarze 25 procent zwyczajnej należytości. Do tego dodatku stosują się odpowiednio postanowienia, obowiązujące co do należytości od nieruchomości.

Należytości od wpisów; ekwiwalent należytości; należytość ryczałtowa wspólności gminnych.**§ 6.**

(1) Obok 1½ procentowej należytości od wpisu, mającej się uiszczać według pozycyi taryfy 45., A, lit. b, ustawy z dnia 13. grudnia 1862, Dz. u. p. Nr. 89, i § 1. rozporządzenia cesarskiego z dnia 21. maja 1916, Dz. u. p. Nr. 151, pobiera się nadzwyczajny dodatek państwowy w wymiarze 25 procent zwyczajnej należytości. Do tego dodatku stosują się odpowiednio postanowienia, obowiązujące co do wymienionej należytości.

(2) Przewidziany w § 2. ustawy z dnia 13. grudnia 1862, Dz. u. p. Nr. 89, 25 procentowy dodatek państwowy podwyższa się

a) odnośnie do należytości od wpisu, mającej się uiszczać według pozycyi taryfy 45., B, lit. a, ustawy z dnia 13. grudnia 1862, Dz. u. p. Nr. 89, według § 18. rozporządzenia cesarskiego z dnia 13. września 1915, Dz. u. p. Nr. 279. i według § 1. rozporządzenia cesarskiego z dnia 21. maja 1916, Dz. u. p. Nr. 151,

b) odnośnie do ekwiwalentu należytości i

c) odnośnie do należytości ryczałtowej, mającej się uiszczać według uwagi 4. do pozycyi taryfy 40., lit. a, powołanej ustawy, na 50 procent zwyczajnej należytości.

(3) Podwyższony dodatek należy pobierać od wszystkich rat ekwiwalentu należytości i oznaczonej w ustępie drugim, lit. c, należytości ryczałtowej, przypadających na czas po dniu 31. grudnia 1916.

(4) O ile jakiś majątek już przed wejściem tego rozporządzenia cesarskiego w moc obowiązującą podlegał ekwiwalentowi należytości, to należy zaniechać osobnego ustalenia majątku, podlegającego obowiązkowi opłaty ekwiwalentu należytości i jego wartości dla celów zastosowania przepisów obu poprzednich ustępów do rat ekwiwalentu należytości, zapadających po dniu 31. grudnia 1920;

bliższe postanowienia co do sposobu ściągania podwyższonego dodatku zostaną wydane w drodze rozporządzenia. To samo obowiązuje analogicznie odnośnie do należytości ryczałtowej, określonej w ustępie drugim, lit. c.

(5) Zarządzenia ustępów 2. do 4., dotyczące ekwiwalentu należytości, nie obowiązują odnośnie do majątku świeckich gmin, powiatów i krajów; odnośnie do tego majątku pozostają dotychczasowe postanowienia nietkniętymi.

Należytości od wygranych loteryjnych.**§ 7.**

(1) Oznaczoną w § 8., lit. b, ustawy z dnia 31. marca 1890, Dz. u. p. Nr. 53, należytość od wygranych na loteryach państwowych i od wylosowań podnosi się na 25 procent, oznaczoną w § 8., lit. c, tejsamej ustawy w brzmieniu § 1. ustawy z dnia 24. marca 1893, Dz. u. p. Nr. 41, należytość od wygranych na loteryi liczbowej podnosi się na 20 procent.

(2) Przepisy pierwszego ustępu należy stosować w tych wszystkich przypadkach, w których ciągnięcie ma miejsce po wejściu tego cesarskiego rozporządzenia w moc obowiązującą.

Należytości od procentów od wkładek.**§ 8.**

Dwuprocentową należytość, którą podług § 7. ustawy z dnia 29. lutego 1864, Dz. u. p. Nr. 20, mają uiszczać zakłady, uprawnione do przyjmowania pieniędzy na rachunek bieżący, podnosi się na cztery procent.

C. Należytości stałe.**Postanowienia ogólne.****§ 9.**

Należytości stałe podnosi się, o ile w §§ 10. do 17. czegoś innego nie zarządzono, w następujący sposób:

- a) Dotychczasową stałą należytość w wysokości 30 h na 50 h;
- b) oznaczoną w § 1. ustawy z dnia 25. lipca 1871, Dz. u. p. Nr. 1 z roku 1872, należytość w wysokości 20 h na 50 h;
- c) dotychczasową stałą należytość w wysokości 72 h na 1 K;
- d) dotychczasową stałą należytość w wysokości 2 K z wyjątkiem, wynikającym z lit. e, na 3 K;
- e) wszystkie inne stałe należytości — nie wyłączając należytości od zagranicznych, wyłącznie zagranicą płatnych weksli podług § 9., ustęp 1., ustawy z dnia 8. marca 1876,

Dz. u. p. Nr. 26, i nie wyłączając także należytości od asygnat (legitymacyi), przewidzianych w § 12. ustawy o podatku od biletów jazdy z dnia 19. lipca 1902, Dz. u. p. Nr. 153 — w dwójnasób wymiaru, ustanowionego w dotychczasowych przepisach.

Należytości stałe, wyłączone od podwyższenia.

§ 10.

Podwyższeniu, przewidzianemu w § 9., nie podlegają:

1. Należytości sądowe, unormowane w taryfie rozporządzenia cesarskiego z dnia 15. września 1915. Dz. u. p. Nr. 279, i przewidziane w § 13., ustęp 2., tego samego rozporządzenia cesarskiego stałe należytości, które się ma uiszczać z powodu używania dokumentów w sądzie, dalej należytości według pozycyi taryfy 43., lit. l, l. 1, ustawy z dnia 13. grudnia 1862, Dz. u. p. Nr. 89, w brzmieniu ustawy z dnia 24. lutego 1905, Dz. u. p. Nr. 32;

2. należytości za urzędowe widymowane odpisy lub za urzędowe widymowania, za urzędowe legalizacje i za duplikaty urzędowych wygotowań, choćby nawet te czynności urzędowe nie były przez sąd przedsięwzięte;

3. należytości od podań o udzielenie uprawnień przemysłowych, które się ma opłacać według pozycyi taryfy 43., lit. b, l. 1, ustawy z dnia 13. grudnia 1862, Dz. u. p. Nr. 89, w brzmieniu ustawy z dnia 24. lutego 1905, Dz. u. p. Nr. 32;

4. należytości od biletów osobowych, które się ma uiszczać według pozycyi taryfy 47., lit. e, ustawy z dnia 13. grudnia 1862, Dz. u. p. Nr. 89;

5. należytości od zapisków handlowych i przemysłowych (pozycya taryfy 59, ustawy z dnia 13. grudnia 1862, Dz. u. p. Nr. 89, i § 11. ustawy z dnia 29. lutego 1864, Dz. u. p. Nr. 20);

6. należytości od czeków (§ 25. ustawy z dnia 3. kwietnia 1906, Dz. u. p. Nr. 84) i od kupieckich asygnat, których płatność ograniczoną jest najwyżej na ośm dni (§ 12., ustęp 2., ustawy z dnia 29. lutego 1864, Dz. u. p. Nr. 20 i § 18., ustęp 2., ustawy z dnia 8. marca 1876, Dz. u. p. Nr. 26);

7. przewidziane w cesarskiem rozporządzeniu z dnia 29. sierpnia 1916, Dz. u. p. Nr. 282, należytości od gry w totalizatora i od zakładów z bookmakerami.

Stempel od rachunków.

§ 11.

(1) Postanowienia § 19., ustęp pierwszy, ustawy z dnia 8. marca 1876, Dz. u. p. Nr. 26, zmienia się w ten sposób, że od każdego arkusza

rachunków, wystawionych przez prowadzących handel i przemysł (§ 19., ustęp 2., powołanej ustawy) na kwotę wierzytelności

do 20 koron należy uiszczać należytość w kwocie 2 halerzy,

ponad 20 do 100 koron należytość w kwocie 10 halerzy;

ponad 100 do 1000 koron należytość w kwocie 20 halerzy,

ponad 1000 koron należytość w kwocie 50 halerzy.

(2) Sposób uiszczania należytości, określonych w ustępie 1., zostanie ustalonym przez rozporządzenie.

Należytości od dokumentów przewozowych.

§ 12.

Należytość od listów przewozowych w ogólności.

(1) Należytość od listów przewozowych, ustaloną w pozycyi taryfy 101., I, A, lit. b, ustawy z dnia 13. grudnia 1862, Dz. u. p. Nr. 89, podwyższa się z wyjątkami, oznaczonymi w §§ 14. i 16., w następujący sposób:

a) Przy przesyłkach w ruchu kolejowym, których waga wynosi co najmniej 5000 kilogramów lub które wymagają przynajmniej całego wozu kolejowego, na 1 K 20 h od każdego listu przewozowego,

b) przy przesyłkach w żegludze rzecznej, których waga wynosi co najmniej 10.000 kilogramów, na 1 K 20 h od każdego listu przewozowego,

c) przy innych przesyłkach na 30 h od każdego listu przewozowego.

(2) Od każdej wkładki do listu przewozowego należy uiszczać należytości w tej samej wysokości, co od listu przewozowego.

(3) Duplikaty i wszystkie dalsze wygotowania lub odpisy listów przewozowych są wolne od należytości.

(4) Postanowienie § 14., ustęp 1., ustawy z dnia 29. lutego 1864, Dz. u. p. Nr. 20, znosi się.

(5) Na równi z listami przewozowymi uważa się przy stosowaniu postanowień prawnych o należytościach wszystkie inne w miejsce listów przewozowych do towarzyszenia przesyłce przeznaczone wygotowania i papiery (cedulki transportowe, przydane adresy itp.).

(6) O ile przesyłki żywych zwierząt, których nie transportuje się w osobnych zamknięciach, należy uważać co do opłaty należytości podług ustępu 1. na równi z przesyłkami, oznaczonymi w ustępie 1., lit. a i b, zostanie ustalonym w drodze rozporządzenia.

§ 13.

Należności od kart przewozowych (ceduły przyjęcia, konosamenty, ceduły załadowania).

Pozycę taryfy 47., lit. *d*, *bb*, ustawy z dnia 13. grudnia 1862, Dz. u. p. Nr. 89 zmienia się odnośnie do przesyłek, oznaczonych w § 12., w następujący sposób:

- a*) Przewidzianą tam należność podwyższa się, o ile nie ma być zastosowaniem postanowienie lit. *b*, od przesyłek, którym nie towarzyszy list przewozowy lub dokument, mający być na równi z nim uważanym, na 20 h.
- b*) Przy przesyłkach w żegludze rzecznej, którym nie towarzyszy list przewozowy lub dokument, mający być na równi z nim uważanym, podlegają ceduły załadowania należności, ustalonej dla listów przewozowych; postanowienia § 12. mają analogiczne zastosowanie.
- c*) Należność według pozycji taryfy 47., lit. *d*, *bb*, ustawy z dnia 13. grudnia 1862, Dz. u. p. Nr. 89, od przesyłek, którym towarzyszy list przewozowy lub dokument, mający być na równi z nim uważanym, znosi się.

§ 14.

Przesyłki z zagranicy, z Węgier, z Bośni i Hercegowiny.

(1) Listy przewozowe, które towarzyszą przesyłce nadanej poza obrębem Austrii, wolne są od należności oznaczonych w § 12., a mianowicie także i wówczas, gdy przesyłka skierowaną jest do Austrii; w miejsce tych należności należy od poświadczenia dostawy takiej przesyłki przez jej odbiorcę, jeśli miejsce przeznaczenia przesyłki znajduje się w Austrii, uścić należność równającą się należności od listu przewozowego, to jest przy przesyłkach oznaczonych w § 12., ustęp 1., lit. *a* i *b*, należność w kwocie 1 K 20 h, przy przesyłkach przytoczonych w § 12., ustęp 1., lit. *c*, należność w kwocie 30 h.

(2) Przyznaną tym poświadczeniom w pozycji taryfy 48., lit. *b*, ustawy z dnia 13. grudnia 1862, Dz. u. p. Nr. 89, warunkową wolność od należności znosi się.

(3) Do uiszczenia tej należności obowiązani są przewoźnicy, zajmujący się transportem przesyłki w Austrii, do niepodzielnej ręki z odbiorcą przesyłki. Przewoźnik jest uprawniony do wstawienia uiszczonej przez się należności odbiorcy do rachunku.

(4) Pod przewoźnikami w myśl poprzedniego ustępu należy rozumieć wszystkie osoby i przedsiębiorstwa, które zawodowo przeprowadzają transport towarów.

(b) Na czas obowiązywania zatwierdzonej cesarskim rozporządzeniem z dnia 29. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 268, ugody z krajami węgierskiej świętej Korony co do należności stempłowych i bezpośrednich, co do stempla od konsumcyi i taks jest rząd upoważnionym do obniżenia przewidzianej w ustępie 1. należności od przesyłek, skierowanych z krajów węgierskiej świętej Korony do Austrii, do kwoty, która przy doliczeniu należności od dokumentów przewozowych, przypadających do zapłaty w krajach węgierskiej świętej Korony, równa się owej kwocie należności od dokumentów przewozowych, którą wedle § 12. uścić by należało za przesyłkę tego samego rodzaju, skierowaną z Austrii do krajów węgierskiej świętej Korony. To samo obowiązuje na czas obowiązywania wywymienionej ugody co do przesyłek, skierowanych z krajów Bośni i Hercegowiny do Austrii.

(c) Postanowienia ustępów 1. do 5. stosują się analogicznie do przesyłek oznaczonego w § 13., lit. *b*, rodzaju, skierowanych do Austrii.

§ 15.

Ulgi należnościowe dla przesyłek środków żywności.

Jak długo po temu nieodzowna konieczność zachodzi, jest rząd upoważnionym do obniżania w interesie publicznym należności od przesyłek środków żywności, przypadających do zapłaty w myśl §§ 12., 13., lit. *b*, i 14. w kwocie 30 h, pod warunkami, mającymi się ustanowić w drodze rozporządzenia.

§ 16.

Przesyłki przez pocztę, przez woźniców i w drodze morskiej, na jeziorach i spławach.

(1) Postanowień §§ 12. do 15. nie należy stosować:

- a*) Do przesyłek, uskutecznianych przez c. k. Zakład pocztowy;
- b*) do przesyłek, które się przewozi wyłącznie przez woźniców przy zastosowaniu środków transportowych, wprawianych w ruch siłą ludzką lub zwierzęcą;
- c*) do przesyłek w drodze morskiej, na jeziorach i spławach.

(2) Odnośnie do dokumentów przewozowych, dotyczących przesyłek oznaczonych w ustępie 1., pozostają nietkniętymi dotychczasowe przepisy bez uimy dla postanowień § 17.

§ 17.

Sposób uiszczania.

Postanowienia co do sposobu i terminu uiszczania przewidzianych w §§ 12. do 16. należności zostaną wydane w drodze rozporządzenia; w szczególności może być także ze skutkami prawnymi § 5. ustawy z dnia 13. grudnia 1862, Dz. u. p. Nr. 89, zarządzonem, że te należności mają być przez przewoźnika (przy przesyłkach pocztowych przez c. k. Zakład pocztowy) bezpośrednio uiszczane. O ile bezpośrednio uiszczanie tych należności zostanie zarządzonem lub dozwołonem, znajdą zastosowanie przepisy § 12. ustawy z dnia 13. grudnia 1862, Dz. u. p. Nr. 89.

Postanowienia wspólne i końcowe.

Stosunek tego rozporządzenia cesarskiego do przepisów dotychczasowych.

§ 18.

(1) O ile w tem rozporządzeniu cesarskiem nie zostało inaczej zarządzonem, pozostają dotychczasowe postanowienia co do należności, będących przedmiotem tego rozporządzenia cesarskiego, nienaruszone i mają być stosowane także do stóp należności, zmienionych tem rozporządzeniem cesarskiem.

(2) To obowiązuje w szczególności także co do ujemnych następstw i kar, które mają być orzeczone celem ukarania za przekroczenia ustawy. Postanowienia § 20., ustęp pierwszy, potem ustęp drugi, l. 1, i ustęp czwarty oraz §§ 21. i 22. ustawy z dnia 8. marca 1876, Dz. u. p. Nr. 26, znajdą analogiczne zastosowanie do tych dokumentów rodzaju, oznaczonego w § 9. i w § 20., ustęp 1., lit. *f*, tejsamej ustawy, co do których należność została podwyższoną tem cesarskiem rozporządzeniem, dalej do poświadczeń odbioru, podlegających należności podług § 14., ustępy 1., 5. i 6.

Początek mocy obowiązującej; postanowienia przejściowe; wykonanie.

§ 19.

(1) Postanowienia tego rozporządzenia cesarskiego znajdą zastosowanie, o ile ono inaczej nie postanawia, we wszystkich przypadkach, w których Skarb państwa uzyskał prawo do należności po wejściu rozporządzenia cesarskiego w moc obowiązującą.

(2) Dzień wejścia §§ 1. do 4. i 12. do 17. w moc obowiązującą zostanie ustanowionym w drodze rozporządzenia Ministra skarbu.

(3) Postanowienia tego rozporządzenia cesarskiego co do ekwiwalentu należności i co do należności ryczałtowej od wspólności gminnych (§ 6., ustęp 2., lit. *b* i *c*, i ustępy 3. do 5.) oraz co do należności od procentów od wkładek (§ 8.) wchodzą w moc obowiązującą dnia 1. stycznia 1917, postanowienia § 5. co do należności od nieruchomości w dniu obwieszczenia tego rozporządzenia cesarskiego, inne postanowienia tego rozporządzenia cesarskiego w dniu 1. października 1916.

(4) Wykonanie tego cesarskiego rozporządzenia porucza się Ministrowi skarbu, który co do §§ 12. do 17. ma wejść w porozumienie z Ministrem kolei i z Ministrem handlu.

Wiedeń, dnia 28. sierpnia 1916.

Franciszek Józef włr.

Stürgkh włr.

Georgi włr.

Hochenburger włr.

Forster włr.

Hussarek włr.

Trnka włr.

Zenker włr.

Morawski włr.

Leth włr.

Spitzmüller włr.

Handel włr.